

med Hensyn til de saarede sørget for, at Krigsministeriet har betalt Læge, Medicin, Understøttelser o. s. v., og i det hele taget mig saa alvorligt af denne Sag, som jeg paa nogen Maade kunde og burde. Det er det ærede Medlem selv, der, idet han fremdrog disse Uheld, gav det skete en helt romanagtig Form og fremstillede Forholdet saaledes for at give Udtryk for sin Uvillie mod Militæret, idet han udtalte, at nu var det kommet dertil, at Militæret havde skudt nogle af hans Vælgere, og ikke alene det, men det havde ogsaa skudt Børn, som han formodede en Gang vilde vokse op til at blive hans Vælgere. Dette Vælgermoment, som det ærede Medlem drog ind i denne Sag, forekom mig ikke at være egnet til at tages alt for højtideligt, og det er disse Udtalelser fra det ærede Medlems Side, som foranledigede mine Udtalelser. Men selve Sagen har jeg taget saa alvorligt, som jeg kunde og burde, i Overensstemmelse med det Ansvar, jeg føler med Hensyn til de Ting, der foregaar under Militæretaten. Og naar det ærede Medlem bagefter siger, at jeg har dog maattet tilstaa, at der har været saadanne Uheld derude, saa forstaar jeg ikke Meningen med denne Udtalelse; det er ikke et Øjeblik faldet mig ind at lægge Skjul derpaa.

Naar det ærede Medlem endvidere har omtalt Nedlæggelsen af Københavns Landbefæstning og ment, at der skulde foretages langt mere end det, der er foretaget derude, skal jeg hertil sige, at jeg kan ikke følge det ærede Medlems Opfordring til nu at lade foretage en Sprængning af alle de Fundamenter og store Taarne, af de forskellige Affutager, der findes derude, og rydde Pladsen paa en helt anden Maade, end det er foreskrevet i de Direktiver, som den forrige Forsvarsminister, det ærede Medlem Hr. P. Munch, har udstedt. Det vilde ikke blot koste Hundredetusinder, men meget mere, og der er ingen Anledning til at spille de mange Penge til den Slags Foranstaltninger. Efterhaanden som der bliver Tale om at udstykke og sælge det Terræn, hvorpaa den tidligere Landbefæstning har ligget, vil ganske naturligt de, der bliver Købere af de forskellige Parceller eller Arealer, faa Lov til at beholde disse Fundamenter

o. s. v. og gøre med dem, hvad de vil. Andet og mere skal jeg ikke sige om den Sag.

Saa er der i Dag faldet nogle enkelte Udtalelser, hvortil jeg skal knytte nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen har omtalt det nye Militærhospital, der længe har været under Opførelse, og som ikke er færdigt endnu, og det ærede Medlem omtalte, at der havde været forskellige Arbejdsstandsninger. Det ligger i to Ting. For det første har der været ikke mindre end 4 Strejker derude; men dertil kommer, at jeg, da jeg saa, at der gik saa mange Millioner til udover, hvad der var bevilget, i Sommer kom til det Resultat, at der ikke var Anledning for mig til at fortsætte Byggeriet, inden jeg havde haft en Forhandling med Finansudvalget om, hvorledes der skulde tages paa den Sag. En saadan Forhandling er ført med Finansudvalget, og Finansudvalget er med mig blevet enigt om det Beløb, der nu foreløbig maa anvendes til at gøre Bygningen i Stand til Tag og Fag. Men hvad dette Hospital saa senere skal anvendes til, derom foreligger der endnu ikke noget Resultat af vore Forhandlinger, og det vil ogsaa være ørkesløst at forhandle dette Spørgsmaal i Øjeblikket. Naar de Penge er brugt, som Finansudvalget har tilladt at der nu maa bruges, kan der ikke anvendes flere Midler til dette Hospitals Fuldførelse uden efter nærmere Forhandling med Finansudvalget.

Hvad Hospitalet saa senere skal anvendes til, om det er nødvendigt at beholde det som et Hospital for Hæren — hvad jeg ikke tror — eller om man skal affinde sig med det paa anden Maade, det er et Spørgsmaal, der ligger ude i Fremtiden, og som jeg ikke her skal udtale mig om. Men naar det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen forsikrede, at Københavns Kommune ikke har Brug for denne Bygning som Hospital, saa skal jeg dertil svare, at Københavns Kommune er netop i stor Trang for Plads til sine Patienter. Der har været ført flere Underhandlinger med Forsvarsministeriet om at skaffe Plads til de Patienter, som man ikke kan faa Plads til paa de kommunale Sygehuse, og fra Krigsministeriets og Marineministeriets Side er der vist al mulig Imødekommenhed i